

La novel·la 'Jo confesso' de Jaume Cabré ja té 'banda sonora'

El guitarrista angloaustralià Jacob Cordover, resident a Paüls, interpretarà l'obra per a guitarra i orquestra en la seva estrena al Palau de la Música Catalana

Paüls Oriol Gracià

Quan fa dos anys li van proposar d'actuar a Vall-de-roures, Jacob Cordover encara no sabia que aquell concert desencadenaria un gir a la seua vida: es va enamorar del paisatge i la tranquil·litat del massís dels Ports, fins al punt que s'hi ha quedat a viure. **"Vaig nàixer a Anglaterra i vaig créixer a Austràlia. He viscut al Canadà, Alemanya i a Barcelona. Fa temps que passo sis mesos a l'any viatjant per feina i buscava un lloc tranquil, a tocar de la natura, on poder passar la resta de l'any"**, explica el guitarrista de trenta-vuit anys per aclarir el motiu pel qual ha escollit viure a Paüls. Cordover resideix a la part alta del poble, prop de l'antic castell, en una casa modesta però amb la riquesa d'unes vistes obertes sobre la Tossa i el coll d'Alfara. Esta setmana, però, la passarà entre Paüls i Barcelona.

I és que fa un any que té al tinter el darrer projecte musical en el qual participa: *Adria's Confessions*, una obra per a guitarra i orquestra del compositor australià Marián Budoš que s'havia d'estrenar el Sant Jordi de l'any passat al Palau de la Música Catalana. La pandèmia va tirar tots els plans per terra i ara, al final, li arriba el torn: este dimecres 21 d'abril s'estrena al Palau, amb l'Orquestra del Reial Cercle Artístic de Barcelona i ell com a solista amb la guitarra.

"Més que una composició per a solista i orquestra, es tracta d'una re-escritura musical minuciosa de l'obra mestra de l'escriptor Jaume Cabré: Jo confesso. Els personatges principals de la novel·la estan representats per instruments específics: la guitarra evoca l'Adrià Ardèvol, el protagonista; amb la Sara Voltes-Epstein sona l'arpa, amb el Bernat Plensa el violí, amb el Fèlix Ardèvol el fagot, amb la Carme Bosch l'oboè... és una música molt descriptiva", apunta amb un català correctíssim que ha après a poc a poc els darrers quinze anys. **"Em vaig instal·lar a Barcelona l'any 2006, perquè un amic em va pro-**

posar de substituir-lo com a professor de guitarra en una escola de música. Vaig aprofitar per ampliar estudis a l'Escola Superior de Música de Catalunya (ESMUC) i per aprofundir encara més en el repertori de compositors catalans com Albéniz, Tárrega, Llobet i Granados i per a conèixer la música dels compositors catalans no tan coneguts fora del país", comenta.

DES DELS ANTÍPODES GEOGRÀFICS I mentre Cordover arrelava a Barcelona, des dels antípodes, el seu amic i compositor australià Marián Budoš llegia la traducció anglesa de la novel·la *Jo confesso*. I va

quedar tan commogut, que no va deixar de pensar en les trames i els personatges durant setmanes. Cap al 2016 va començar a esbossar idees per a convertir la història en una obra orquestral. El 2018, tots dos van coincidir gairebé per casualitat en un dels recitals que Cordover va oferir a Austràlia i en sentir-lo Budoš va decidir transformar aquells esbossos en un concert per a guitarra i orquestra. Traslladar la complexitat narrativa de Jaume Cabré a una partitura no va ser fàcil. **"La seua narrativa és complexa: saltar de segles en un mateix capítol, canviar de punt de vista narratiu a mitja frase o explicar dos històries que es**

desenvolupen en paral·lel. Tot això fa de Jo confesso una experiència única de lectura. I crec que Marián Budoš ha entès bé estos dispositius literaris i els ha sabut traduir acuradament en un llenguatge musical: canvis sobtats d'instruments, canvis de tonalitat o registre, dues melodies que es fonen en una... encara que l'oient no haja llegit el llibre, pot gaudir de l'obra només pels seus mèrits musicals. És clar que si coneixes la història, entendràs molt millor tot el que sona", puntualitza Cordover.

Dimecres, en l'avantsala de Sant Jordi, pujarà a l'escenari del Palau de la Música per a estrenar l'obra: **"Hi he estat com a espectador en molts concerts, però mai com a intèrpret. Crec que no hi ha cap altra sala de concerts més adequada per a estrenar una obra d'estes característiques, sobretot per la importància de la novel·la en el marc de la literatura catalana contemporània i per la càrrega simbòlica del Palau"**. La seua intenció és poder fer gira almenys per Europa, sobretot en aquells països com Alemanya, en els quals Jaume Cabré és un número u en vendes. Però les negociacions per a començar a plantejar estos concerts estan aturades per la pandèmia.

Mentrestant, aprofitarà per a gaudir de l'entorn natural de Paüls, en un ambient tranquil per a preparar nous projectes: **"Estic estudiant la música de Platero y yo, una obra per a narrador i guitarra que el compositor italià Mario Castelnuevo-Tedesco va escriure als anys seixanta, inspirat en el clàssic del poeta Juan Ramón Jiménez. A més, estic treballant en un projecte que vincula la meditació i la música clàssica contemporània, amb la voluntat que la música pugui esdevenir una eina per a la descoberta de nous mons interiors"**.